

duch ho dale nejima, je džjeczo menowany wot Krysta, swojho sbožnika, kiž najkrašnišhu kronu ma, je jeho šobuherba.

7. Schtož wot natury poflate a schtrafowane bjesche, to chćenja wobnowita je, so kjonowanju pschindže, šmercz mre a dale nemori, tež hela dale neschkodži, nam lejži pod nohami.

8. Tu my šo Jesom Krystuša kaž šuknju woblecjemy, ta našhu hajnbu pschikrywa, dnž kjeho Wotzu džemy, naš smuje jeho šwjata krej, so snami schitko derje stej, psched jeho lubym Wotzom.

9. D šwjata kupel, wulka šy! ty swojho runja nimasch na žylym šwjeczi tajkeje; ty cžlowški rosom jimasch, a džiwnu mož nam pokazasch, psches Bože šłowo ty ju masch, kiž schitko džiwne stwori.

10. Tak luta woda nejšy ty, kaž nasche studnje dadža, po Božim šłowi woda šy, psches kotruž sbožje šhadža, ty Ducha Božho wobšanknesch, nam jene herbstwo pschinešesch, kiž krašne je a wulke.

11. D cžlowcje, djerž to we cžeszi! Daj Bohu tež došž džaška, dnž cži te dary wobradži, wot kotrychž schitko šaka, dnž nicžo nochže swešelicž, da moža tajke wofšewicž, duž kwal do šmerczje tajke.

12. D našož schitko wužitnje, dnž šy ty wucžiszeny, a djerž šo cžiszje, potšiwje, kaž Kry-

sta wustwoleny, hačž pschindžesch kjeho wešelu, a woblecje cže šuknicžku tej wječnej cžesje wnebju. B.

Wot chćenizy jeneho džjeszja.

169.

Liebster Jesu, wir sind hier zc.
 Łoš: Luby Jesu, my šmy.

Luby Jesu, my šmy tu, cžinimy po twojim šłowi, daj ty temu džjecžatku, kotrež je we rješnym doli, wjeru, prawdošž, a psches wodu wsmi wot neho tajku schkodu.

2. Haj, twój Duch ton wobštajnje tu to šłowo do naš płodži: Schtuž psches kupel we šłowi šnoweho šo nenarodži, nebudje tež horje wsaty, a ton Boži raj mu daty.

3. Zehodla my kwatamy tu štym džjecžatkom njett ktebi, wsmi jo, Jesu, knadži ty, to my wuprošemy šebi, so by ty dy twoje bylo a tež tam to herbstwo mjelo.

4. Smuj jo, Jesu, wtwojej krwi wot tej pschirodženej šłosžje, cžin jo cžiste na duschi, sahož tež te rješne kosžje, schenkuj jemu twoje sbožje, o ty krašny Šyno Boži!

5. Cžin ty šwjatko scžjemnosžje, pschesadž snjewa jo do našy, sahož hada kušanje; wono hewaš newje rady. Nech šo we tym chćenym šłubi schitkich rječow wužad šhubi.